

נחיצות קיום מצות 'צפיה לישועה'

והמצוות שאפשר לקיים בזה בכוונה נכונה

בגמ' (שבת לא.) אמר רבא בשעה שמכניסין אדם לדין אומרים לו נשאת ונתת באמונה וכו' **צפית לישועה**. הרי שנחשב שם ו' שאלות, ואחד מהם הוא האם צפית לישועה.

והרמב"ם ז"ל בפ' המשניות כשהוא מפרש הי"ג עקרים, כתב (סנהדרין פ"י): היסוד הי"ב ימות המשיח, והוא להאמין ולאמת **שיבוא ולא יחשב שיתאחר**, עיי"ש. ועוד כתב (הל' מלכים פי"א ה"א): וכל מי שאינו מאמין בו [במשיח] או מי שאינו מחכה לביאתו, לא בשאר נביאים בלבד הוא כופר אלא בתורה ובמשה רבינו וכו', עיי"ש.

ובשטה לר"ן (שם ד"ה צפית) מבואר דהלשון "צפית" משמעו שציפה לישועה בחייו, וכתב שם כי מי שאינו מאמין שתבא ישועה לישראל (באיזה זמן שיהיה) הרי הוא בכלל האפיקורסים, אך מה ששואלים אותו בדין הוא האם **ציפה לישועה שתבוא בימיו**. ובספר היכל הברכה (בראשית לו, א): ולשון צפית [לישועה] לשון (יחזקאל ג, יז) צופה נתתיך, כמו שצופה ומביט ורואה בכל עת ורגע שלא יבוא אויב ושונא, כך צריך איש ישראל לצפות בעיניו ובשכיות לבבו בכל זמן ועת אולי יבא באותו רגע משיח.

גרגיר אחד בענין מה שיהיה כשיבא משיח

ביערות דבש (דרוש א' ברכת ולירושלים) כתוב, וז"ל: בשוב ה' את שיבת ציון נהיה עולים ממות לחיים ואין בנו אלא חלק ששים מחיים, ולכך נאמר (תהלים קכו, א) בשוב ה' וגו' היינו כחולמים, כי כמו חלום יש בו חלק אחד ששים ממיתה, כך אנו להיפך כי נרגיש כי היה בנו רק חלק ששים מחיים, ולכך אין צריך להאריך בזה, ומי אשר לו רק נשמת ישראל הלא לבבו נשבר בקרבו בזכרו חרבן ירושלים, עכ"ל.

המצוות שמקיימים ע"י שמצפים ומחכים לגאולה

כל רגע שמקוה ומחכה לביאת המשיח הרי מקיים בזה כמה מצוות:

(א) מצוה מדברי נביאים (צפני' ג, ח) **לכן חכו לי נאם ה' ליום קומו לעד**.

(ב) מצוה מדברי נביאים (חבקוק ב, ג) **אם יתמהמה חכה לו כי בא יבוא לא יאחר**. (וכמבואר בסנהדרין (צז): דזה קאי בעיקר על גאולה העתידה).

(ג) מצוה דאורייתא לשמוע אל הנביא, כמ"ש (דברים יח, טו) **נביא מקרבך מאחיך כמוני יקים לך ה' אלקיך אליו תשמעון**, וכמ"ש ספר המצוות (עשה קע"ב) נצטוינו בזה לשמוע בקול כל נביא מהנביאים בכל מה שציונו.

(ד) מצות (שמות כ, ב) **אנכי ה' אלקיך וגו'**, כמו שכתב הסמ"ק (עמודי הגולה מצוה א') וז"ל: ובזה תלוי מה שאמרו חכמים ששואלין לאדם לאחר מיתה בעת דינו צפית לישועה, והיכן כתוב מצוה זו, אלא שמע מינה בזה תלוי, שכשם שיש לנו להאמין שהוציאנו ממצרים, דכתיב אנכי ה' אלקיך אשר הוצאתיך וגו', על כרחין מאחר שהוא דבור (ר"ל שאנכי ה' אלקיך הוא אחד מעשרה דברות, וכל הדברות הם צוויים), הכי קאמר כשם שאני רוצה שתאמינו בי שאני הוצאתי אתכם כך אני רוצה שתאמינו בי שאני ה' אלקיכם ואני עתיד לקבץ אתכם ולהושיעכם, עכ"ל.

ובספר מצות השם להגאון מוהר"ר יונתן שטייף זצ"ל (ערך אמונה סי' ח' אות ט"ז) כתב מקור לדברי הסמ"ק מן המכילתא (פ' יתרו בחודש אות ה') על אנכי, אני הוא שהייתי במצרים ואני הוא שעשיתי לכם נסים על הים ואני בסיני, אני לשעבר ואני לעתיד לבוא, אני בעולם הזה ואני לעולם הבא, ע"כ. משמע שלמדו שכמו שהוציאנו הקב"ה ממצרים כן יוציאנו משיעבוד מלכיות אחרת.

(ה) והנה מצאנו מטמון, שבמצות חיכוי מקיים גם מצות (דברים כט, ח) **והלכת בדרכיו**, שהרי כך שנינו בגמ' סנהדרין (צז): אמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן וכו' שמא תאמר אנו מחכין והוא אינו מחכה, תלמוד לומר (ישעי' ל, יח) **ולכן יחכה ה' לחנכם ולכן ירום לרחמכם**, וכי מאחר שאנו מחכין והוא מחכה מי מעכב, מדת הדין מעכבת, וכי מאחר שמדת הדין מעכבת אנו למה אנו מחכין, לקבל שכר, שנאמר (שם) **אשרי כל חוכי לו**. מבואר מגמ' ומן הנביא שהקב"ה מחכה לגאולה, א"כ כשאנו מחכים מקיימים בזה והלכת בדרכיו.

וע"י הצפיה נזכה לגאולה, כמו דאיתא במדרש (זוטא איכה פרשה א') יש דור שהוא מצפה למלכותי מיד הם נגאלים, ע"כ (וכן מבואר בעוד כמה מקומות וסה"ק, ואכמ"ל), ונזכה לראות דבר זה בעינינו במהרה בימינו אמן.

יוצא לאור ע"י

מערכת 'הרבה להם תורה ומצוות'

שע"י ביהמ"ד ווייטצען - שיקאגו יצ"ו

732-800-6248